

Cerul e universul zborului

Camelia Oprea

Mi-a rămas umbra într-o floare.
Orice cuvânt al tău
e un început din mine
spre tine.

Uneori ies din visul cu efect de lună
și mă prefac
scânteie
în inima dimineții.

Dacă n-ai fi fost
mi se pare că aș fi putut uita
ce nu pot să uit:
Cerul e universul zborului.

În afara lui,
timpul e soarele
purtând umbra lumii
până la ultimul amurg.

Sunt un timp al soarelui...
Soarele ...
mi-ai face curtoazia de a-l muta pe cerul meu ?
Chiar și puțin mi-ar prinde bine.

Să trec de băncile de piatră,
unde nevoiași
se mulțumesc
cu soarele vegetal.

Mi-ar prinde bine puțină culoare
printre stânci,
mi-ar prinde bine puțină răcoare
la umbra ta.

Singurătatea este un anotimp al pietrelor
în care păsările refuză să zboare.
Fără dragoste, e singurătate; un timp spre nicăieri...